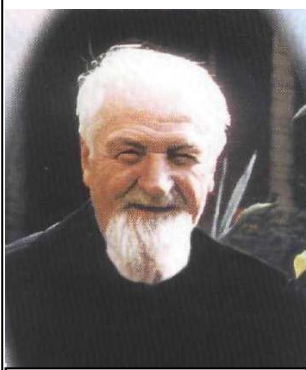

FECIOARA MARIA - NĂSCĂTOARE DE DUMNEZEU

Pr. Acad. D. Stăniloae
-foto-

Atributul de Născătoare și de Maică a lui Dumnezeu exprimă raportul de profundă intimitate ce s-a stabilit între Fecioara Maria și Fiul lui Dumnezeu cel întrupat. Dacă prin cuvântul Fecioară se indică mai mult inițiativa divină în întruparea Fiului, cuvintele de Născătoare și Maică a lui Dumnezeu redau rolul și raportul ei pozitiv cu Cel ce S-a întrupat.

Potrivit cu înțelesul real al comunicării însușirilor, atributul Fecioarei Născătoare de Dumnezeu nu e menit să exprime acest adevăr dogmatic numai în sensul că subiectul naturii umane, care a fost luată din ea, e Fiul lui Dumnezeu. Ar fi insuficientă ideea că ființa ei totală se afla în răstimpul procesului de formare a naturii omenesti a lui Iisus în raport direct doar cu această natură și, numai întrucât subiectul care conducea acest proces era însuși Fiul lui Dumnezeu, ea poate fi numită Născătoare de Dumnezeu.

Ipostasul divin însuși, devenind și ipostas al naturii unane, se întregea prin acest proces, fața lui divină penetrându-Se și de fața umană. Iar, întrucât fața este expresia reală și concentrată a naturii, prin fața divină însăși natura divină stătea într-un raport real cu Fecioara Maria în acest răstimp, atrăgând în cuprinsurile ei elementele naturii umane din ființa Fecioarei. Fără să-și primească ea însăși existența din Fecioara Maria, divinitatea Logosului s-a așezat, însăși prin ipostas, într-un raport de primitoare față de ea, fără ca divinitatea să se schimbe întru ceva, se înțelege.

Dumnezeu-Cuvântul se așază într-un raport real de Fiu față de Maria, primind din ființa ei o parte și un nou mod al existenței Lui. Chiar dacă numai o parte a Lui își ia existența din ea, El se așază întreg față de ea în această relație de primitor de existență.

Unul din meritele creștinismului este că a restabilit demnitatea femeii, ridicând-o până la înălțimea bărbatului, deși rolurile lor în viață rămân deosebite, potrivit cu aptitudinile lor naturale. Temeiul acestei demnități stă în uimitorul fapt că Fiul lui Dumnezeu binevoiește a se face Fiul femeii. Prin faptul că El vine pe lume ca bărbat, femeia nu rămâne pe al doilea plan, căci ei i se dă marele rol de a-I fi Maică, câtă vreme de bărbat S-a dispensat în actul întrupării Sale ca om. Față de femeie S-a așezat în relația supremei intimități și duioșii. Singura și cea mai înaltă autoritate omenescă față de care se comportă cu gingașă reverență în veci Dumnezeu-Cuvântul este autoritatea de Maică a unei femei. Echilibrul între bărbat și

femeie este atât de perfect restabilit, încât nimeni n-ar putea răspunde la întrebarea: cine e mai de preț în ochii lui Dumnezeu, bărbatul sau femeia ?

Prin faptul nașterii lui Dumnezeu-Cuvântul din femeie, creștinismul umanizează deplin cerul. El este umanizat și prin faptul că pe tronul suprem al existenței stă Fiul lui Dumnezeu cel făcut om. Dar poate aceasta tot ar mai lăsa vibrații de teamă în sufletul muritorului, căci Omul de la cârma destinelor universale e și Dumnezeu, iar bărbatul reprezintă oricum principiile rigide, inflexibile. Când muritorul, însă, știe că acel Om are o Maică, el capătă curaj, căci Maica e quintesența afecțiunii Iubitoare. Iar Maica aceasta e cu totul dintre noi. Dumnezeu recunoaște benevol „ autoritatea” maternă a sensibilității feminine în raportul Lui cu noi. Fiul lui Dumnezeu ne-a dat-o pe ea ca și mai mult să îndrăznim a ne apropia de El, ca să aibă și mat multă putere criteriile umanității în raporturile Lui cu noi. Câtă umanitate nu aduce prezența Fecioarei în viața creștinismului! Creștinismul încetează de-a fi o doctrină rigidă, de teorii și speculații, prin faptul că introduce o femeie și o Maică la mijloc între noi și Dumnezeu. Cerul se umanizează, se sensibilizează, el nu mai e distant, înspăimântător și depărtat de noi, căci în cer este o Maică ce stă alături de Dumnezeu având, pe de o parte, prin bunăvoința Lui, autoritate de Maică asupra Lui atunci când se roagă pentru noi, iar pe de alta, duioșie de Maică pentru greutățile noastre.

(Prof. Dr. D. Stăniloae, Iisus Hristos sau
Restaurarea omului)